

„MĖ-NE-SIAI“

ŠTAI IR BAI-GĖS VA-SA-RĖ-LĖ,
VĖS-TA O-RAS RU-DE-NĖ-LIS.
Į MO-KYK-LĄ TA-KU-ČIU,
TAI – **RUG-SĖ-JIS** UŽ LAN-GŪ.

ME-DŽIŪ LA-PAI TRAU-KIA A-KĮ,
SPAL-VOM LY-JA NUOS-TABU!

SPA-LIS – PATS GRA-ŽIAU-SIAS MĖ-NUO
RU-DE-NĖ-LIO IŠ VI-SŪ!

KREN-TA LA-PAI IR LA-ŠAI,
NUO-GI ME-DŽIAI AR MA-TAI?
STE-BIS KIE-MO KA-TI-NAI,
LAP-KRI-TIS IR VĖL NŪ-NAI.

TA-KU-ČIU A-TEI-NA **GRUO-DIS**,
KREN-TA SNAI-GĖS, ŠĄ-LA NO-SIS.
ŽYB-SI EG-LĖ PA-PUOŠ-TA,
LAU-KUO-SE BAL-TA ŽIE-MA.

BAL-TAS **SAU-SIS** UŽ TVO-ROS
JAU IR VI-DU-RYS ŽIE-MOS.
ŠAL-TIS MAR-GI-NA STIK-LUS,
LE-DU KAUS-TO E-ŽE-RUS.

NORS IR PŪ-GOS TRUM-PAS MÈ-NUO,
KVE-PIA BLY-NAIS – UŽ-GA-VÈ-NÈS!
PAS-KU-TI-NIS TAI - **VA-SA-RIS**,
VÈ-LIA-VÈ-LÈS IR ŠIR-DE-LÈS.

SNIE-GAS BÈ-GA U-PE-LIU,
PAUK-ŠČIAI GRĮŽ-TA Į NA-MUS.
SU PA-VA-SA-RIU VI-SUS,
KO-VAS SVEI-KI-NA ŠAU-NUS!

MÈ-LY-NUO-JA ŠLAI-TAI NUO ŽI-BU-ČIŲ ŽIE-DŲ,
TU-PI AUK-ŠTAI KA-TI-NÈ-LIAI KAR-KLŲ.
VIN-GIUO-TU TA-KU TARP SPAL-VO-TŲ ŽIE-DŲ,
KE-LIAU-JA ME-LA-GIS **BA-LAN-DIS** ŽIN-GSNIU.

SO-DAI PIL-NI GRA-ŽIAU-SIŲ ŽIE-DŲ,
GE-GU-TÈ MUMS TA-RIA GAR-SŲ „KU-KŪ“.
PAS-VEI-KINT MA-MAS SU GÈ-LIŲ PUOK-ŠTE-LE,
BA-SA-KO-JÈ **GE-GU-ŽÈ** SKU-BA GAT-VE.

BIR-ŽE-LĪ UŽ-DEG-SI-ME JO-NI-NIŪ LAU-ŽA,
PAS-VEI-KIN-SIM TĒ-ČIUS SU JŪ DIE-NE-LE.
SU-RA-DEŅ RAU-DO-NAŅ ŽE-MUO-GEŅ PIE-VOJ
MO-KYK-LAI GAR-SIAI IŠ-TAR-SIM „A-TE!”

A-TOS-TO-GOS BĒ-GA ZUI-KIO GREI-ČIU
BI-TĒS REN-KA ME-DU-TĪ IŠ LIE-PŪ ŽIE-DŪ.
LAU-KUO-SE IR PIE-VO-SE ŽY-DI GĒ-LĒS
LIE-PA - VI-DU-RYS VA-SA-RĒ-LĒS.

NORS DAR ŠIL-TA, BET JAU VĒS-TA,
IL-GE-SIN-GI VA-KA-RAI.
KVE-PIA KNY-GOS, RU-DE-NĒ-JA,
TAI –**RUG-PJŪ-TIS**, AR ŽI-NAI?

„Mė-ne-siai“

Štai ir bai-gės va-sa-rė-lė,

Vės-ta o-ras ru-de-nė-lis.

Į mo-kyk-lą ta-ku-čiu,

Tai – **RUG-SĖ-JIS** už lan-gų.

Me-džių la-pai trau-kia a-ki,

Spal-vom ly-ja nuos-tabu!

SPA-LIS - pats gra-žiau-sias mė-nuo

Ru-de-nė-lio iš vi-sų!

Kren-ta la-pai ir la-šai,

Nuo-gi me-džiai ar ma-tai?

Ste-bis kie-mo ka-ti-nai,

LAP-KRI-TIS ir vėl nū-nai.

Ta-ku-čiu a-tei-na **GRUO-DIS**,

Kren-ta snai-gės, šą-la no-sis.

Žyb-si eg-lė pa-puoš-ta,

Lau-kuo-se bal-ta žie-ma.

Bal-tas **SAU-SIS** už tvo-ros

Jau ir vi-du-rys žie-mos.

Šal-tis mar-gi-na stik-lus,

Le-du kaus-to e-že-rus.

Nors ir pū-gos trum-pas mė-nuo,
Kve-pia bly-nais už-ga-vė-nės!

Pas-ku-ti-nis tai - **VA-SA-RIS**,

Vė-lia-vė-lės ir šir-de-lės.

Snie-gas bė-ga u-pe-liu,

Pauk-ščiai griž-ta į na-mus.

Su pa-va-sa-riu vi-sus,

KO-VAS svei-ki-na šau-nus!

Mė-ly-nuo-ja šlai-tai nuo ži-bu-čių žie-dų,

Tu-pi auk-štai ka-ti-nė-liai kar-klų.

Vin-giuo-tu ta-ku tarp spal-vo-tų žie-dų,

Ke-liau-ja me-la-gis **BA-LAN-DIS** žin-gsniu.

So-dai pil-ni gra-žiau-sių žie-dų,

Ge-gu-tė mums ta-ria gar-sų „ku-kū“.

Pas-vei-kint ma-mas su gė-lių puok-šte-le,

Ba-sa-ko-jė **GE-GU-ŽĖ** sku-ba gat-ve.

BIR-ŽE-LĪ už-deg-si-me Jo-ni-nių lau-žą,
Pas-vei-kin-sim tē-čius su jū die-ne-le.
Su-ra-dę rau-do-ną že-muo-gę pie-voj
Mo-kyk-lai gar-siai iš-tar-sim „A-TE!”

A-tos-to-gos bē-ga zui-kio grei-čiu
Bi-tēs ren-ka me-du-tį iš lie-pų žie-dų.
Lau-kuo-se ir pie-vo-se žy-di gē-lēs,
LIE-PA - vi-du-rys va-sa-rē-lēs.

Nors dar šil-ta, bet jau vės-ta,
Il-ge-sin-gi va-ka-rai.
Kve-pia kny-gos, ru-de-nė-ja,
Tai – **RUG-PJŪ-TIS** ar ži-nai?